

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr.
Félévre 5 frt — kr.
Negyedévre 2 frt 50 kr.
Egy órára 1 frt — kr.
 Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő. Ide intézendők a reklamációk is.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben — vidékről pedig a postahivatalok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr
 Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr. Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál, a szerkesztőségben, valamint Zichermann H. közve-títő irodájában is.

Név nélkül, vagy bérmentellenül beküldött levelek nem vétetnek figyelembe.

Kéziratok vissza nem adatnak

Az oláhok.

Debreczen, febr. 9.

Sok bajunk van nekünk a nemzetiségekkel. E bajokat első sorban az oszt-rák sógornak köszönjük, a kinek a multban az volt a politikája, hogy a magyar nemzet erejét a nemzetiségek felizgatásával megbénítsa. E politika meg is termelte gyümölcsseit, mert a nemzetiségek vérszemet kaptak s most már az oszt-ráknak is meggyült velük a baja.

Annak daczára, hogy egy országban sem élveznek az idegen ajku honpolgárok annyi jogot, mint minálunk, hol törvény biztosítja számukra a teljes jogegyenlőséget: a mi nemzetiségeink még sem szünnnek meg panaszkodni. Elöl járnak e téren az oláhok, a kik még a miatt is panaszkodnak, ha oláhoknak és nem románoknak nevezzük őket.

Az oláhok egy tömegben laknak Máramarostól kezdve az erdélyi déli havasokig. Számuk tekintélyes, műveltségük azonban alacsony foku. Egyes fanatikus izgatók a műveletlen tömegre nagy hatást képesek gyakorolni s ezen izgatók fel is használják befolyásukat — a magyar nemzet ellen. A nagy Dákórománia ábrándképe elvakította szemüket s vak-ságukban nem számolnak a valósággal, a történeti multtal, nemzetük helyzetével,

csupán a magyarok elleni fektelen gyűlölet vezérli őket.

Mi alapja van e gyűlöletnek? Azt mi megérteni nem tudjuk, — azt azonban napról-napra tapasztaljuk, hogy az oláhság nagy tömegébe átplántálják e gyűlöletet s ismét elő akarják idézni azon véres testvér-háborukat, melyeket a multban a magyarok és oláhok vívtak egymás ellen.

Mióta Románia, a régi Havas-alföld, mely a magyar királyok hűbér-tartománya volt, önálló országgá lett, az oláhok fanatikus vezetői egészen elbizták magukat s azt hiszik, hogy most már könnyű dolog lesz a nagy Dákórománia ábránd-képét megvalósítani. Ez persze csak úgy lenne elérhető, ha Magyarországtól kizsakitanák Erdélyt és a tiszántuli kerület oláhok-lakta vidékeit: ilyen nagyszabású ország-rablásra azonban az oláhság képtelen, képtelen lenne még akkor is, ha csakugyan római vér csörgedeznék ereikben.

Ha az oláhok vezetőiben csak egy csepp józan ész lenne, ha fel tudnák fogni nemzetük helyzetét, akkor nem a magyarok elleni gyűlöletre ingerelnék az oláhság zömét, hanem ellenkezőleg arra törekednének, hogy magyarok és oláhok barátságos viszonyban éljenek, — hiszen érdekeik csaknem ugyanazok.

Az oláhok éppen úgy egymagukban állanak az európai népcsaládok között, mint a magyarok. Őket is éppen úgy fenyegeti a szláv tenger áradata, mint minket. Kezet fogva könnyebben megküzdhetnénk ezen áradattal, de a kézfogásról szó sem lehet mindaddig, míg az oláhok vezetői észre nem térnek, vagy más, műveltebb, szélesebb látókörű emberek nem veszik át a vezetést.

Fájdalom, ma még reményünk sincs arra, hogy az oláhok vezetését józan gondolkodású, gyakorlati politikusok vegyék át. — Ma még arra is képesek az oláhok vezetői, hogy a leghumánusabb törvény, a kisdedóvási törvény ellen igazassanak. — Népgyűléseket hívnak össze mindenfelé, hogy e törvény életbeléptetése ellen tiltakozzanak.

Igazán érthetetlen. A kisdedóvási törvény gátat akar vetni azon óriási gyermek-halandóságnak, mely az ország minden vidékén mutatkozik. E törvény áldásait minden nemzetiség egyformán fogja érezni. A szegény szülők gond nélkül mehetnek munkára, mert lesz, a gyermekeikre gondot viseljen. Az oláhoknak még sem kell ez a törvény.

Nem kell még pedig azért, mert e törvény módot akar nyújtani arra, hogy az idegen ajku honpolgárok gyermekei a magyar nyelv elemeit elsajátítsák.

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

A rózsá-eczet.

— Diákori emlék. —

Még akkor a lencsét zsuzsokostól, a borsót héjjával együtt, a káposztát lágy-mosóval főzték; a kását két krajczáros gyertyával zsírozták meg Debreczenben a főiskolai konviktusban. Reggelire — mint Arany mondaná — káromkodtunk egy hosszut, káromkodtunk háj-szagut; vacsorára végig hallgattuk azt, aki valahol jól komedált. Kevés volt akkor az uri diák, de sok volt a szegény legény.

Ma már uraság a diák-embernek a dolga. Hajdan a diák-korban mondtunk le, hogy az életben kárpótlást szerezünk magunknak: ma az életben kell megtanulni a diáknak a lemondást, sok olyanról, mit ma a konviktus bőven ad.

Természetesen, akkor is, mint mindig, voltak élelmes emberek, kiknek ha minden estére nem is, de hetenkint legalább háromszor kijutott egy kevés vacsora.

Nem átalom megvallani, az élelmesebbjei közé tartoztam magam is.

Kis-csapó-utczáról szögellik be egy kis, Kutya-Bagosra is beillő zugoecska: ott volt egy

bormérő, oda szoktam én járni kocsonyára, post festa való fizetés fejében. Mert még akkor nem volt az az átkozott törvény, hogy csak 2 frtig adhat a korcsmáros hitelbe. Akkor az adott szó még készpénzül lett fogadva.

Magyar szó, magyar arcz, magyar sziveség, magyar konyha volt otthonos abban a bormérőben, — s ráadásul egy 14—15 éves kis leány — Mariska.

Ha a realis élet követelményeinek esténként eleget tettem: következett az ideális oldala az estnek — nézegettem a kis Mariska szép szemébe.

Neki anyja, nekem apám nem volt; nem sok időre rá én anyámat, ő az apját vesztette el. Lehet-e erősebb kapocs két fiatal lélek közt, mint az árvaság? Ha én keseregtem, ő vigasztalt, ha ő sirdogált, én vigasztaltam.

Mintha két fa-levelet a vihar öszsze hoz: ilyen volt a mi találkozásunk. Ő is a más kenyérét ette, én is. Csakhogy őt volt, aki néha-néha szeretettel megsimogatta; nekem — ha csak ő nem adott nyájas szót — senkim sem volt a világon.

No az igaz, hogy a nyájas szóban nem fősvénykedett. Mosolya, vig kedélye soha el nem hagyta, mint napot önmelegsége.

Elég az hozzá, hogy mióta megös-

merkedtem Mariskával, könnyebben telt az idő; türethőbb lett a lét, fel-fel csillámlott a jövő derüje nekem is; míg egyszer aztán már nem volt mit és kitől tanulnom; elhagytam második diákamat, a főiskolát.

Természetesen ez nem ment olyan könnyen, ahogy itt leírom. Az utolsó est fájó érzetét soha sem fogom elfeledni. Azt a két fától elszakadt levelet ismét két ellenkező irányba hajtotta a sors szele. Vajon találkoznak-e valaha egymással?!

Falun laktomban szabad időmet kertész-kedéssel töltöttem; rózsákat tenyésztettem.

Valahányszor bejöttem Debreczenbe, mindig hoztam be Mariskának egy-egy szép bokrétát; ő pedig mindannyiszor megígérte, hogy bármikor jövök is hozzá, évek mulva is, abból a rózsából mindig tud nekem mutatni fel valamit.

Évek jöttek, évek mentek; a kenyér-keresés nehéz verejtéke közt mind haloványabb lön árva kis testvérem, Mariska emléke.

Egy szép májusi napon, gondolatokba mélyedve ödöngtem Debreczenben: merengésből fölocsudva: a régi kis bormérő hely előtt találtam magamat.

Belépve, a kis leány helyett egy szépen kifejezett hajadont találtam.

Szép, komoly arczán valami fájó kifejezés

Ebben magyarosítást látnak, holott ha magyarosítani akarnánk, kényszer-eszközökkel is megtehetnők azt.

Nagy kár, hogy a multban nem tettük ezt; de a nemzetiségek fészkelődései előbb-utóbb arra kényszerítenek bennünket, hogy a *nemzetiségi törvényt ellőrüljük*, mert veszélyes dolog az éretlen gyermek kezébe kést adni.

Országgyűlés. A képviselőház ülése febr. 7-én. A képviselőház szombati ülésének változatos napirendje volt s egyik-másik tárgynál éppen nem hiányoztak a kedélyes és érdekes mozzanatok. Az első tárgy a zárszámadási bizottság jelentése volt, melynél Horváth Ádám megdöbbenéssel konstatálta egyes tárczák keretében a tulkiadásokat, Horváth Nándor pedig a nyugdíjaztatásoknál előforduló vizsátságokat ostromozta s a nyugdíjtörvény reformját sürgette. Wekerle pénzügyminiszter mindkét szónoknak azonnal felelt; s második beszéde alatt történt, hogy mikor Wekerle a miniszteri nyugdíjakról szolt s fölemlíté, hogy mennyi vexát kell kiállaniok a minisztereknek, míg a nyugdíj kiérdemlik, történetesen éppen Tisza és Fabinyi ültek a pénzügyminiszter háta mögött, a mit meglátva gróf Károlyi Gábor, közbeküldött: »Ez hát nem is annyira nyugdíj, mint inkább *fájdalompenz!*« — ami általános derültséget keltett. Minden nagyobb vita nélkül tárgyalattak le a szőnyegen levő apró törvényjavaslatok, mire a kérvények tárgyalása következett. Érdekes felszólalások voltak a *tanítók* kérvényeinél, melyekben a fizetés-minimumnak 600 frtban való megállapítását, a nyugdíj-reformját és a tanítói kvalifikáczióknak az előmenetelhez szükséges elismertetését kéri. Gr. Apponyi Albert szép beszédet tartott a tanítók érdekeiben, s óhajtasukat mindhárom irányban helyeselte s pártfogolta. Madarász József mindenben az Apponyi felfogásához járult. György Endre nem fejezte ki magát egész világosan, s ezért Polónyi egy igen sikerült rögtönzésben domborította ki az ellentéteket az ellenzéki szónokok és a György Endre álláspontja közt, kimutatván, hogy az ellenzék szónokai messze többet kívánnak s követelnek a tanítók pozíciójának javítására, mint György Endre. Végül gróf Csáky Albin szolt fel, általános helyeslés közt emelve ki, hogy a tanítók kérésének egy részét már legközelebb teljesíteni fogja, a többire nézve pedig állandó figyelemmel van és lesz. A kérvények tárgyalása

után következett Baross Gábor válasza báró Kaas Ivor interpellációjára a *tarifa ügyben*. Egyszerre nagy élénkség támadt s a folyósóról mindenki az ülésterembe tódult. Baross Gábor röviden és tömören felelt, nemcsak a maga, hanem az egész kormány nevében. Válaszában kiemelte, hogy Magyarország tarifajoga hozzáférhetetlen s hogy a *jelenleg tervezett árutarifát a kormány nem fogja módosítani*. Baross válasza zajos óvációkat provokált. Báró Kaas Ivor kiemelte, hogy oly kérdésekben, melyek a nemzet jogait s érdekeit érintik, a kabinet az egész nemzet támogatására bizton számíthat pártkülönbség nélkül. Az ülés végén Ugron Gábor interpellálta meg gróf Bethlen Andrást az árviz veszély tárgyában, megkérdezvén, hogy mily intézkedéseket tett a miniszter? Csütörtökig nem lesz ülés.

Az országos függetlenségi és 48-as párt pénteken tartott értekezletén Justh Gyula alelnök elnököl a gyöngéldő Irányi Dániel helyett. Az 1890-ki számadási év III. negyedében előfordult tulkiadások tárgyában Justh Gyula, Madarász József, Helli Ignác, Horváth Ádám és Kun Miklós felszólalásai után az értekezlet felkérte Madarász Józsefet és Horváth Ádámot a felmerült észrevételek megtételére, az adandó választól tévén függővé a jelentés tudomásul vételét. Az Olaszországgal kötött és 1888. évi XV. t.-cz. beczikkelyezett szerződés meghosszabbításáról szolt törvényjavaslatot az értekezlet Kun Miklós előadása mellett elfogadta. Mittelberg osztrák községnek a német birodalomhoz leendő csatolásáról szolt törvényjavaslatnál a párt álláspontját Kun Miklós fogja kifejtetni. A *bosnyák és hercegovinai csapatok* behozataláról szolt törvényjavaslatot Horváth Ádám előadása és Helli Ignác, Madarász József felszólalásai után az értekezlet általánosságban sem fogadta el. A párt nevében a javaslatnál Horváth Ádám kértet fel a képviselőházban leendő felszólalásra. Az *Ugron-féle 48-as kör* pénteki értekezletén kimondta, hogy a boszniai csapatok behozataláról szolt törvényjavaslatot általánosságban sem fogadja el; hasonlóleg nyilatkozott a konzuláris biráskodásról szolt törvényjavaslatról.

Államjegyek forgalma. A függő államadóság ellenőrzésére ktküldött országos bizottság Bécsben, az államjegyek forgalmi összegét 1891. évi január hó végével következőnek találta: A bizottság saját följegyzései alapján, a tulajdonképeni államjegyek összege: 1

forintosokban 79.082,441 frt, 5 forintosokban 132.190,076 frt, 50 forintosokban 153.754,400. Összesen 365.026,716 frt. A közös pénzügyminiszterium hivatalos közlése szerint, a sóbányákra bekebelezett és forgalomban levő zálogjegyek összege: 46.967,400 frt. Összesen 411.994.116 forint.

BELFÖLD.

Eloláhosodott magyarok. Az oláhok Tordára is hívtak össze tiltakozó gyűlést a kisedóvási törvény ellen. A gyűlésre szolt meghívót 3 olyan egyen irta alá, kik közül kettőnek tiszta magyar neve van, a mi arra mutat, hogy magyar származásuak. Ez a kis adat is mutatja, hogy mennyire szükséges az E. M. K. E.

A közigazgatás reformja. A »B. C.« értesülése szerint, a közigazgatás reformjáról szolt törvény már készen van s a kormány valószínűleg e hó végén terjeszti a képviselőház elé.

Steinbacheról, az új osztrák pénzügyminiszterről, azt beszélük, hogy magyar ember. Állítólag Budapesten született, hol atyjának a negyvenes éveiben a Király-utczában aranyműves műhelye volt. minthogy azonban az üzlete nem virágzott és családját nem bírta fentartani, Ausztriába költözött, hol csakhamar a zsidó hitről a keresztényen hitre tért át.

Új primás-jelölt. Dessewffy Sándor csanádi püspök kihallgatásra jelentkezett ő felségénél. E kihallgatásból azt kombinálják, hogy Dessewffy is a primás-jelöltek közé tartozik. Alig van tehát már olyan püspök, a kit primás jelöltül ne emlegetnének.

Joanovics Sebő tiszteletére, ki öt hónapi katonai fogságot szenvedett Kossuth éltetése miatt, szombaton este a budapesti egyetemi ifjuság lakomát rendezett, melyen gróf Károlyi Gábor, Polónyi Géza és Horváth Ádám orsz. gyűl. képviselők is részt vettek s pohár-köszöntőket is mondtak. Az első pohárköszöntőt Philippovics István, az olvasókör elnöke mondta s Joanovics Sebőnek egy piros kötésű albumot nyújtott át, melynek czimlapján e felirat van: »Joanovics Sebőnek, fogsága emlékeül, az egyetemi ifjuság.« Az albumba bele van köté az ifjuság kegyelmi kérvénye, az arra összegyűlt 2000 aláírás s az elutasító végzés, melyet az ifjuság arra az egyetemi tanács utjau kapott.

A magyar államháztartás mérlege. Bécsből jelentik, hogy a magyar államháztartás 1890. évi mérlegét legközelebb közlészik. Az eredmény minden várakozást fölülmúlóan kedvező lesz. Ugyanis az előirányzott fél milliónyi hiány helyett 14 millió fölösleggel fog a mérleg zárulni (? ?)

ült, mint mikor a nyíló virág meghajlik a nagy hó alatt.

Természetes, a kérdezősködés egymást érte mindkettőnk részéről.

A szép fehér habos abroszt felteríté az asztalra — a kis lány; a régi kedvencz kést, villát elővette — sonkával kínált.

Kristály-tiszta nagy üvegből maga öntött a szeletrre eczetet.

— Tudja-e — kérdé közelebb huzódva hozzám — hogy ez rózsza-eczet ?

— Ha mondja — elhiszem. De hát miért hozza ezt fel nekem, drága kis testvér ?!

— Ugy látszik — folytatta a beszédet — hogy maga nagyon könnyen feled. Emlékezhetnek rá, hogy megígértem, bármikor jön is hozzám, egykor számomra hozott rózsáiból mindig tudok valamit felmutatni. Hát ez a rózsza-eczet azokból a hozott rózsákból készült. — Itt tartogattam eddig s itt fogom őrizni ezután is.

Étkezés után kivitte az eczetet a hór-mérőbe.

A velünk átellenes asztal mellett ült egy becsületes csizmadia mester s egy tetőtől-talpig német ember.

Megkivánták tőlem a sonkát, eczetet, ök is kértek belőle; és minthogy általam ünnepnappá lón e nap: a háziasszony csupa kedvességéből maga hozta ki a két vendégnek a rózsza-

eczetet használatul. Az edény ugyanaz volt, a szín is egybevágott, a mennyiség is egészen talált az előbbi üvegével.

Tölt belőle előbb a becsületes csizmadia, aztán a német; de valami megfoghatlan módon az eczet nem esep-folyós, hanem nyult hosszsan, mint a méz, A becsületes csizmadia hol a sonkára nézett, hol az üvegre; a német meg a csizmadia. Mikor aztán látta, hogy egy szeletet sikerült annak begöngyölni, hát ő is ugy tön. Mindkettő soká-soká forgatta szájában a bevett falatot, a nélkül, hogy képes lett volna azt lenyelni. Mig végre megunva a sort, savanyu arczczal megszólal a csizmadia:

— Ugyan mondják csak nekem, mi van ebben a nagy üvegben ?

— Rózsza-eczet — szólal meg a háziasszony.

— Már akár rózsza, — akármiféle eczet is az, de mind a fogamra ragadt — folytatá apprehenziós hangon a mester.

Erre a beszédre feláll mellőlem Marcsa, megtekinti az üveget s ámulva látja, hogy nénje eltévesztette az üveget s vendégeinek rózsza-eczet helyett *firnájszot* adott a sonka mellé.

A vége az lett, hogy a becsületes csizmadia-mester borral öblintette le a szokatlan ételt, a német pedig elszaladt — gondolom esetet enni a firnájszra.

Egyszer adott Mariska tudta nélkül a

rózsza-eczetből nénje s akkor is megjárta véle. Ahoz az eczethez csak ő nyult — a kis leány. Kinek fejszakgatása, hátfájása volt — sajátkezüleg szokott ő orvosságul adni belőle. Sokan áldották érte . . .

Meg van-e még az eczetes-üveg; emlékezik-e még árva testvérjére a kis Mariska? Vagy talán elment oda, hol a rózsát hervadás nem éri; hol az emlékezet megtesztül; a keserűség öröme válik ?! I. I.

Uher Kiss Gizella.

(Meglalt Nagy-Károlyban, 1891. február 2-án)

Ott fekszik esendesen; nem szol; megragadó nyugalom honol kedves arczán, mintha csak édes esevégés közt mondaná: »Istenem, de boldog vagyok most, nem fáj semmim . . . semmim« — Valami ellenállhatatlan vágy vonz a másik szobából, hogy ismét és ismét bemenjek hozzá.

Láttam szepet, láttam remeket, láttam elbájoló arczot, voltam már elkábítva a legszébb szemek csodás hatása alatt, — de azt a „szepet“, a mit a halál csodás nyugalma fest, még eddig nem ösmertem.

KÜLFÖLD.

Az olasz kormányválság. Az olasz király elfogadta a Crispi-minisztérium lemondását és az új kabinet megalakításával Rudinit bizta meg.

A belgiumi katonai zendülés nagy megdöbbenést keltett az országban. Több brüsszeli kaszárnyában a katonák a legnagyobb határozottsággal megtagadták az engedelmességét. A kormány elhatározta, hogy a lázongó csapatok egy részét büntetésképpen máshova helyezi át. Ez azonban bajos lesz, mert már a vidéki laktanyákban is terjed a forrongás. Hennegauban pedig az ujonczok megtagadták a bevonulást.

Ferencz Ferdinánd főherceg febr. 6-án érkezett meg Szentpétervárra. Megérkezésekor a diszörtség zenekara az osztrák himnuszot játszotta. A csár és a nagyhercegek a perronon várták a fenséges vendéget s a legszívélyesebben üdvözölték. — Ferencz Ferdinánd főherceg Moszkvát is meglátogatja.

A mikádó Európában. Mussohito japáni mikádó a jövő nyáron ellátogat Európa nagyobb udvaraiba. Az exotikus uralkodót egy japáni hajóraj kíséri európai útjában.

Gurko eltűnt. Egy pozeni lengyel lap, mint onnan távirják, azt írja, hogy Gurko tábornok Varsó főkörmányzója hirtelen eltűnt. Erről a rejtélyes eltűnésről katonai körökben azt suttogják, hogy a csár Gurkora szabadság-büntetés szabott három orosz önkéntesnek ártatlanul való agyonlövetele miatt, a mit annak idején a felhivatalos orosz lapok megczafoltak.

Megkegyelmezett nihilista nő. A „Daily Telegraph” egy pétervári jelentése szerint a csár Günsburg Zsófia nihilista nő életének megkegyelmezett és halálhünetését életfogytig tartó várfogságra változtatta.

A német hadsereg vezérkari főnöke — a lemondott Waldersse gróf helyére — gróf Schlieffen Alfréd vezérőrnagy főszállásmester nevezetett ki.

Gróf Zichy Géza jubileuma.

Február 9.

Örömmel vette városunk közönsége azon hírt, hogy Zichy Géza gróf művészi pályájának huszonöt éves jubileumát itt kívánja megtartani, mivel, mint maga mondá, Debreczen város tősgyökeres magyar népet szívének minden dobbanásával szereti és ez őt városához a legmelegebben ragaszkodik. E megtiszteltetést

Debreczen polgárai azzal fogják viszonozni, hogy a mily nagy örömmel fogadták a hírt, éppen oly fényessé teszik a jubileumot.

Már hetek óta folynak az értekezletek a jubileum tárgyában. Simonffy polgármester elnökölte alatt többször összegyültek az érdeklődők, hogy a jubileum részleteiről tanácskozzanak. Abban már megállapodtak, hogy öt bizottságot fognak alakítani, melyek egyenként a jubileumi ünnepség öt szakaszát igyekeznek minél kerekdedebbé, fényesebbé tenni. Karczag Vilmos és Steinacker Sándor a mult héten Budapesten értekeztek Zichy Géza gróffal az eddigi megállapodások felől s a gróf a legnagyobb örömet fejezte ki az eddigi előkészületek felett.

Miután az ünnepély részleteit megállapították a kisebb-nagyobb értekezleteken, Simonffy polgármester tegnapi nagy értekezletet hívott össze a városháza nagy tanács termébe. E nagy értekezleten a művészeti és irodalmi egyleteken kivül már képviselve voltak a debreczeni nőegyletek is.

Az értekezlet délelőtt 11 órákor kezdődött Simonffy Imre polgármester elnökölte alatt. Részt vettek benne Bethlen Mikó Róza grófnő, dr. Balkányi Miklósné, Szakszó Rezső prépost, Dégenfeld gróf főispán, Rázsó Gyula alispán, Vértessy Arnold, Steinacker Sándor, Czapek Péter, Boczkó Sámuel, dr. Kola János, és még sokan a közönség és egyletek köréből.

Simonffy Imre megnyitván a gyűlést, Karczag Vilmos, az értekezlet jegyzője felolvasta az eddigi értekezletek jegyzőkönyveit, mikből kitűnt, hogy a jubileum fényes sikere már is biztosítottak tekinthető.

Az ünnepélynek legfényesebb pontja a hangverseny lesz, melyet a színházban tartanak meg. Steinacker Sándor, mint már említettük, a mult héten Budapesten járt, hogy a hangverseny programjának megállapításáról a gróffal, a zenekedvelők-egyletével s a művészekkel értekeztek. Steinacker Sándor a tegnapi értekezleten beszámolt budapesti útjáról s jelentette, hogy Zichy Géza gróf a hangversenyt zongora játékkal fogja emlékeztetessé tenni. Világhírű zeneszerzeményei közül egy „Cantate”, a „Dolores” két részlete s a „Vártörténet”-nek ugyancsak két részlete is előadásra kerül. Ez utóbbi verses szövegét Náda, a nemzeti színház művésze szavalja. Náda, a nagyírű operaénekesnő szintén megígérte közreműködését. Belovits, a zenekedvelők egyletének elnöke tizenkét kardalnokot

hoz magával a jubileumra, a kik ki fogják egészíteni a debreczeni hölgyekből szervezett kart, mely a Cantatét adja elő. Hubai, a világhírű hegedű művész is hajlandónak nyilatkozott a közreműködésre.

A jubileum programja az eddigi megállapodások szerint következő:

Ez évi márczius 29-én reggel a vendégek ünnepélyes fogadtatása, este diszeldadás a színházban. 30-án délelőtt 11 órákor *matinée* a színházban; ez alkalommal nyújtják át a jubiléumnak a Debreczen város közönsége által adandó *emléktárgyat*. Délután 5 órákor *diszlakoma* a „Biká”-ban, este ugyanott bál.

A gazdag program ez öt részének kezesztül vitelére öt bizottság alakult — következőleg:

I. *Elfogadó-bizottság.* Elnöke Simonffy Imre polgármester ki a pályaházban üdvözlő beszéddel fogadja Zichy Géza gróft és a vendégművészeket. E bizottság tagjai: Boczkó Sámuel, Beér Kálmán, Hajdu Gyula, Végh Gyula, Szepessy Gusztáv, Jóna Dániel, Vecsey Imre, Steinacker Sándor és Sesztina Lajos.

II. *Matinée bizottság.* Elnöke Komlóssy Arthur. Tagjai: Simonffy Emil, Márton Imre, Steinacker Sándor, K. Tóth Kálmán, Karczag Vilmos, Czapek Péter, Kövi Lajos, Márk Endre, Szotyori Nagy Károly, Dr. Ujfaluassy József, Hitessey Leó, Tombor Aladár, Kiss Sándor, Vértessy Arnold, Géressi Kálmán, Vecsey Imre és Zádor Lajos.

III. *Emléktárgy-bizottság* mely az emléktárgy költségeinek gyűjtés utján való beszerzéséről, az emléktárgy megállapításáról és átadásáról gondoskodik. Elnöke Bethlen Mikó Róza grófné. Tagjai: Dr. Balkányi Miklósné, Dégenfeld József grófné, Veress Lászlóné, Varga Ferenczné, Handtel Vilmosné, Márk Endre és Káli Hegedüs József.

IV. *Bankett-bizottság.* Elnöke dr. Kola János. Tagjai: Karap Mór, Szabó Kálmán, Nemes Kálmán, Komlóssy Dezső, Feischl Károly, Rázsó Gyula, Katz Mihály, Ferenczi Elek, dr. Király Ferencz, Lengyel Imre és Ormódy Lajos.

V. *Bál-bizottság.* Elnöke: Dalmi László. Tagjai: Márton Imre, Sárváry Lőrincz, Ferenczi Lajos, Budaházy Endre, Szoboszlai Sándor, dr. Tüdös János, ifj. Buzás Pál, dr. Medveczky Orestesz, Rózsa Géza, Csáky Adorján gróf, dr. Medve Zoltán, Somossy Jenő, Kovács Gyula, Bészler Lajos, Körner Adolf, Osvát Mihály honvéd főhadnagy, Teleky Ádám gróf, Leszkay Aurás, Csanády Jenő, Jánossy Zoltán, dr.

— Ott fekszik csendesen; nem mozdul.

Oh! Fáj a szemrehányó érzés, mely színtelenül sajogja: Hát van szívetek e szegény áldozatot ott a hideg, sötét szobában egyedül hagyni, ápolás nélkül? . . . hátha gyenge hangján titeket szólít, hátha egy pár csepp vizet kér lázpiros ajkaira?

— Oh! Borzasztóbb ide át a kétségbeesett anyát csendesíteni; borzasztóbb egy anyát vigasztalni akarni, mint *öt oda át* magára hagyni.

Hiszen már nem kér semmit.

Most neki nincs szüksége semmire, mert a halál . . . nem fáj.

Lopva bemegyek.

Az ifju, első szerelme hevében nem vágyik úgy kedvese édes csókját viszonozni, mint én e szent szobrot csókokkal elhalmozni.

És nem tudom tenni.

Azt gondolom, az istenséget nem tudnám profánabban megsérteni, mint őt ezáltal.

Egy agyrem visszariaszt.

»Ne merészeld menyasszonyom ajkát érinteni!»

»Egy másnak menyasszonyát csókolni mindenütt aljasság.»

És ő menyasszony.

Ma tartja esküvőjét a borzalmas csontemberrel.

És egy ártatlan 2 naposleánya egykedvűen bámul bele a világba.

Nem is siratja mamáját.

Ugy látszik, elfelejtették még neki megmondani, hogy az, ki még tegnap este oly bájosan elpajkoskodott vele, s őt kis majomparádénak gunyolta, neki is rokona szegről-végről — anyja — kiért mégis csak érdemes volna egyet-kettőt visitani.

— És te szegény hü férj, sird el hát nekem, hogy mit nyertél odaadó szerelmeddel? Hát érdemes volt oly hűséggel várni e leányra 5 évig?

Ime, mire megkaptad, hűtlenné lett hozzád. A csalfa! . . . Elrabolta tőled egy másik; azt jobban szerette mint téged. . . . jobban szerette az átkozott csábitót.

Hiszen így ártatlan leánykád sem a tied, mert annak anyja e rémes embernek törvényes neje; a gunyos, a hahotázó Halálnak mosolygó hitvese.

Kedves, drága nővérem!
Isten hozzád! Isten veled!

Szállj! . . . Szállj... az égbe fel!

Vidd magaddal az én szívemnek is felét! Fele maradjon a kesergő szülőnek vigaszul.

Mennyire szeretted engemet!

Átszellemült arczodból olvasom.

Mint életed felét.

És én hálátlan! még karjaimmal segitetelek elszállítani annak a gyilkos, rabló csábitónak, Édes atyád nem sir.

Jobb nem tudni, mi dul ez önfeláldozó kebelben; ki érted annyit tett.

Életrajzát akarjátok!?

Bimbó volt, kinyílt, virágot, elhervadt.

Imádtá szüleit, kik őt nagyon szerették.

Én és ő! Nem „szerettük” egymást. Ez

a szó nem tud kifejezni semmit!

Életünk össze volt forrva; két test volt, de csak egy szív, — egy lélek.

Ha távol voltunk egymástól, a boldogtalanság ütötte fel tanyáját.

Ha van leány, a ki szívének legrejtettebb kincsét, „titkait” mamájával megosztja, — ő tovább meut — azokat nekem adta át megörzésül — visonzsolgálatért.

Sokan szerették.

Káli Hegedüs József, Boldizsár Kálmán, Lichtenstein József, Vecsey Zoltán, Fráter Béla és Végh Gyula.

E bizottságok ma már megkezdték működésüket.

Az alföldi takarékpénztár közgyűlése.

Debreczen, febr. 9.

A debreczeni »alföldi takarékpénztár« XVIII-ik évi rendes közgyűlését tegnap d. e. 10 órakor tartotta meg a saját helyiségében — dr. Medve Kálmán elnöke alatt.

Konstatáltván, hogy 21 részvényes jelent meg 226 részvény képviselőben, a közgyűlés határozat-képesnek nyilvánított. A jegyzőkönyv hitelesítésével és a szavazatok összeszedésével megbizattak: Szabó Sámuel, Koncz Lajos és Rott Lipót. A jegyzőkönyvet Ormódy Lajos vezette.

Az igazgatóság jelentése szerint a főbb üzleti ágakban a múlt év folyamán jelentékeny emelkedés volt észlelhető. A pénztárforgalom volt az 1890-ik évben: bevétel 4.134.802 frt 71 kr., — a kiadás 4.125.269 frt 18 kr. A váltók állománya volt decz. 31-én 2218 db 535,027 frt 50 kr értékben. A könyvbetétek forgalma decz. 31-én 584 könyvben 594,184 frt 27 kr. A tiszta nyereség 12,345 frt 6 kr, melynek felosztására nézve a következő javaslatot terjeszti elő az igazgatóság:

Részvénytőke 6% kamatjára	6000 frt.
10% tartaléktőkére	634 frt 50 kr.
10% igazgatósági jutalékra	634 » 50 »
5% felügyelő biz.	317 » 25 »
3% ügyvivői	190 » 35 »
1% tisztviselői	126 » 90 »
Jegyzői tiszteletdíj	100 » — »
Jótekonny czélokra	100 » — »
Nyugdíj alapra	200 » — »
1890. évi szelvény-adóra	38 » — »
Felülosztalék 4 frt részvényenként	4000 » — »
Kétes követelések tartalékára	3 » — »

Ajánlja az igazgatóság, hogy az 1890-ik évi szelvények 10 frttal váltassanak be, 1891. febr. hó 9-től (azaz mátol) kezdve.

A felügyelő bizottság a számadásokat a könyvekkel megegyezőknék, teljesen rendben találta s a közgyűlés úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak megadta a felmentvényt, elfogadván az igazgatóságnak a

Mig virágozott, a hangverseny termék el-kényeztetett Cameliája volt.

Imádozó volt, mikor Beethoven és Chopin szellemeivel az elefantessont billentyűkön társalkodott.

Beethoven F. moll Prestojában zongorára sirt, zokogott.

Ennek hallatára szívem mindig elszorult.

Chopin darabjaiban annak a könnyekig megható életrajza sirt elő.

Holnap kiviszik,

Az hantok tompa dübörgése iszonytató!

Szemem világa fekete láthatárban vész el

Mindennek vége.

Huh! De borzongok! Istenem! Jó emberek! Hát neki ebben a dermesztő hidegben sem szabad haza jönnie a jó meleg szobába? Csakugyan ott kell neki maradni a jeges földben? Oh! Irgalmazzatok neki! Fázik. Nagyon fázik.

Gyászba borultunk!
Sirassuk őt — és
Ne felejtjük el soha!

Kiss Ernő.

tiszta nyereség felosztására vonatkozó javaslatát, valamint a szelvények beváltására kitűzött határnapot.

Az 1890-ik évről szóló zárszámadás, mely nyomtatásban szétosztott, felolvasottnak tekintetett s egyhangulag tudomásul vétetett.

Az igazgatóságból az alapszabályok értelmében kiléptek: Feischl Károly és Medve Kálmán, kik egyhangulag ismét beválasztattak.

Több tárgy nem lévén, elnök a közgyűlést berekesztette.

Ujdonságok.

* **A mi bálunk.** Már csak egy nap választ el bennünket a függetlenségi párt báljától. Holnap este a »Margit-fürdő« vendéglőjének termeiben összegyűl Debreczen város polgári osztálya, mely csekély kivétellel terhellen hiva a függetlenségi eszmének. Azok, kik egy zászló alatt küzdenek lankadatlanul, összegyűlnek, hogy a vidám multság óráiban új erőt és lelkesedést nyerjenek a további küzdelmekhez. Ilyen, minden ízében magyaros multság csakis Debreczenben található s a debr. farsangnak mindig kiemelkedő pontját képezi a mi bálunk. A bál iránt általános érdeklődés mutatkozik s ezen érdeklődésből ítélve biztosra vehető a bál nagy látogatottsága. A rendezőség semmi fáradságot nem kímélt a siker érdekében s biztosra vehetjük, hogy fáradságát holnap teljes siker koronázza.

* **A főiskola köréből.** A debreczeni ev. ref. főiskola akadémiai tanszakain a második félév ma kezdődik meg. Ma olvasták föl az akadémiai tanulók újonnan összeállított névsorát s ma hirdették ki a pályázatok eredményét.

* **Özv. Hegyi Mihályné** szül. Józsa Eufrosina urhölgy, kinek aldozat-készsége ismeretes, 100 frttal belépett a magyar protestáns irodalmi társaság alapító tagjai közé. — Ő az első hölgy az alapítók között. Kivánatos, hogy példája más protestáns hölgyeket is hasonló tette buzdítson, mert ha volt idő, midőn a protestantizmusnak minden erejét össze kellett szednie a hatalmas ellenfelekkel szemben, úgy a mai idő az!

* **A jogász és tisztviselői kör** tegnap gyűlést tartott egyetli helyiségében. — A gyűlésnek egyedüli tárgya az alapszabályok 6-ik §-ának módosítása volt. E szakasz tudvalevőleg azt mondja, hogy a kör tagjai három évre vannak kötelezve tagsági díjaik fizetésére. A legutóbbi közgyűlésen azonban javaslat nyújtott be, hogy a 6-ik paragrafus úgy módosítottassék, hogy a tagok a kör fennállásáig kötelezettek, de minden év október havában bejelentik kilépésüket a jövő évre. — A tagok egyhangulag elfogadták az alapszabály módosítását.

* **A kőzoktatási miniszter** az összes egyházmegyei főhatóságokhoz köriratot intézett, melyben utalva arra, hogy ismételt fordultak elő esetek, hogy hitfelekezeti népiszkolai tanítói állomások a törvény határozott rendelkezése ellenére a papi állomásokkal egyesítettek, s ennek következtében a lelkészeknek kell teljesíteni a tanítói teendőket, daczára, hogy a tanítóktól megkivánt külön szakképzettséggel nem bírnak, a miniszter kijelenti, hogy a lelkészi és tanítói állomásoknak egyesítését általános-ságban meg nem engedni, a mennyiben pedig hasonló egyesítés a hitfelekezeti iskoláknál előfordult volna, felkéri a főhatóságot, hogy a kettős állomások szétválasztása és a tanítói állomásoknak külön képesített tanítókkal betöltése iránt intézkedjék. Egyes kivételeket e rendelet alól a miniszter esetről-esetre enged meg.

* **Móricz Pál csödben.** Móricz Pál orsz. képviselő a nagyváradi törvényszéknél csödtől kért maga ellen. A törvényszék a csödtől elrendelte. Tömeggondnok Hlatky ügyvéd. Az eset város és megyeszerte igen nagy fel-tűnést kelt.

* **A nazarénus lelkiismerete.** Komádiban történt az eset. Egyik ottani birto-koshoz beállit a napokban egy szürös atyafi és elmondja, hogy a mikor vagy kilencz esz-

tendővel a »ténstur«-nál szolgált kocskisképen — több egyetmäs ragadt a kezéhez. S kezdte elsorolni, hogy zabban 3 frt, búzában 2 forint, lapátban 60 kr, botban 96 kr, hevederben 60 kr., szilvában 80 kr., körtfékben 20 kr., do-hányban 1 frt erejéig károsította meg gazdáját. Elég az hozzá, hogy volt gazdája summa-summa-rum 10 frt 61 krban állapította meg a felsorolt holmik árát. Erre azután azt mondja az atyafi, hogy azóta a kálvinista egyház kebeléből a nazarénus szakadárak közé állott be, s új val-lása parancsolta neki, hogy ezt a vallomást megtegye, nemcsak, de Jeremiás próféta pa-rancsolatja szerint ő a gazdája kárára eltulaj-donított holmik árát négyszeresen tartozik visz-szafeizetni. És szavainak akart állani azonnal a buzgó nazarénus, kivette lajblizsebéből a négy-szeres summát, hogy kárpótolja gazdáját. Az azonban nem volt hajlandó Jeremiás próféta jóvoltából olyan hallatlan uszorás üzletbe bele-menni, hanem csak tisztességes kamat lefizet-ésére kötelezte jámbor látogatóját. S alig tudta annyira rábeszélni, hogy fizessen hát — a 10 frt 61 kr. helyett 20 frtot, mivel ugys alacsony áron számította fel az egyes tétételeket. — A nazarénus atyafi szivéről — mondanunk sem kell — Jeremiás próféta segítségével — leesett egy nagy kő.

* **Az ifjuság munkálkodása.** Meg-jelent a hittanszaki önképző társulat »Köz-löny«-ének 4-ik száma, a következő válto-zatos tartalommal: »A szentségnek ő szövet-ségi fogalma.« (Széniorai székfoglaló) Nagy Gyulától »A Kálvin városából.« Levél Szabolska Mihálytól. — »Meliusz« Jánossy Zoltántól. — »David Ferencz.« (Költemény) Jánossy Zoltántól. — »Pál apostol élet és jellemrajza.« Barla Szabó Jenőtől. Végül vegyes közlemények.

* **Az E. M. K. E.-bál.** Említettük már röviden, hogy a febr. 1-én Debreczenben tartott E. M. K. E.-bál tiszta jövedelme 520 frt 50 kr-ra rug. A részletes kimutatás szerint bevétel felülfizetésekből 195 frt 38 kr, bálí jegyekből 564 frt, összesen 759 frt 38 kr. Az összes kiadások 239 frt 18 kr-ra rugtak, így a tiszta maradvány, 520 frt 20 kr. Olyan eredmény, minőt ritka bál ér el. *Felülfizettek:* Debreczeni légszeszgyár igazgatósága 25 frt 38 krt, Bujanovics Ágoston tábornok, Fehér Domokos, Kacsokovics Ivánné s Rácz Károly zenekara 10—10 frtot, H. Györgyné 9 frtot, gróf Bethlen Bálint és gróf Bethlen Gábor (Erdély) 8—8 frtot, Pongrácz Gézáné 6 frtot, Farkas Lajosné, Huzly Lujza, b. Jozsyzinczné, Katz Józsefné, Márk Endre, Simonffy Sámuel, Tafler Ignác s Ujfalussyné b. Uray Leóna 5—5 frtot, — Dr. Király Ferencz és Varga Ferencz 4—4 frtot, Hegyi Mihályné, Herczegh Zsigmond (Erdély), Dr. Kenézy Gyula, Lengyel Lajos, Osváth Ferencz, Palóczy Lajos (Erdély), Peierle R. (Erdély), Rásó Gyula, Sz. Szabó József, Simonffy Imre, Szekula Ákos (Erdély) s Ujfalussy Endre 3—3 frtot, Goldberger Zsigmond, Leeb Pálné, Nagy Móricz, N. N. 2—2 forintot, Biró honvéd őrnagy, Dr. Horváth Károly, Hajdu Gyula, N. N., N. N., Tafler N. s Udvarhegyi Géza 1—1 frtot. — Szunyogh Sándor utólagosan küldött a bál javára 5 forintot, — Balkányi Miklósné pedig, ki a bálban meg nem jelenhetett, 100 frttal az E. M. K. E. alapító tagjai közé lépett.

* Az E. M. K. E.-bál úgy anyagi, mint erkölcsi sikere kötelességemmé teszi köszönetemet kifejezni a bál-bizottság minden tagjának, de különösen Márk Endre titkár és Tóth Béla pénztárnok uraknak, kik oly készséggel fáradoztak — más sok teendőik daczára is — ezt szent kötelességnek tekintve; ugyszintén Roncsik Lajos urnak, ki följajánlotta segítségét — mindnyájuknak hálásam le vagyok kötelezve. Debreczen, 1891 febr. 6. Gróf Bethlen Mikó Róza, az E. M. K. E.-bál b. elnöke.

* **Dal és szavalmati estély.** A h.-had-házi ref. tanító-testület a h.-bőszörményi városi dalárda, továbbá Jánossy Zoltán és Fehér Gyula urak közreműködésével f. hó 14-én a vendéglő nagy-teremben táncgyalommal egybekötött dal és szavalmati estélyt rendez, melynek tiszta jövedelme a tanítói testület segély-

alapja javára fordított. Belépti díj személyenként 80 kr. — családjegy 2 frt. Az estély változatos műsora a következő: I. Rész. 1. *Dal-ünnepen*, Thern K.-tól. Előadja a dalárda. 2. *Komoly szavalat*, Szabó Péter urtól. 3. *Népdal-egyveleg*, Pap Dezsőtől. Előadja a dalárda. 4. *Szeretem a nőket*, vig monolog. Előadja Simon Karoly ur. 5. *Dalra*, Storchtól. Előadja a dalárda. II. Rész. 1. *Szabadságdal*, Hubertól. Előadja a dalárda. 2. *Komoly szavalat*, Jánossy Zoltán urtól. 3. *Hymnus*, Beethoventől. Előadja a dalárda. 4. *Vig szavalat*, Fehér Gyula urtól. 5. *Népdal-egyveleg*, Megyeri K.-tól. Előadja a dalárda.

* **Az épülő királyi palota** munkájának vezetésével az építési bizottság ideiglenesen Györgyi Géza műépítőt bízta meg, a ki néhai Ybl Miklós oldala mellett már évek óta dolgozott.

A kereskedelmi miniszter a következő körrendeletet intézte valamennyi magyarországi másodfokú iparhatósághoz a doboz-, diszmu- és tokkészítő, valamint az ostorkészítő iparágaknak a képesítéshez kötött iparágak sorába való felvétele tárgyában: A doboz-, diszmu- és tokkészítő, valamint az ostorkészítő iparok oly iparágak lévén, melyek kézműves természetüknek fogva rendszerint csak hosszabb gyakorlás útján sajátíthatók el, s minthogy a doboz-, diszmu- és tokkészítő ipar a könyvkötőiparral szorosan rokon, illetőleg azok fogalma alá esik: az 1884. évi XVII. t.-czikk 5. §-ában foglalt felhatalmazás alapján és az 1884. évi augusztus hó 26-án 39.266. sz. a. kelt földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszteri rendelet 2. §-ában levő lajstrom kiegészítésül ezennel rendelem, hogy az idézett ipartörvénynek a képesítés igazolására vonatkozó rendelkezései a doboz-, diszmu- és tokkészítő, továbbá az ostorkészítő iparágakra is mindenben alkalmaztassanak, illetőleg a most megnevezett iparágakat a képesítés igazolásához kötött mesterségek közé sorozom.

* **A botrányt csapó orosz herceg.** Páris egyik boulevard-színházában csinos kis jelenet folyt le a napokban nyílt színen, előadás közben. A színház egyik tagjának a szerepében benne áll, hogy hajszolja volt ösmerőseit. A színésznőnek az ötlete támadt, hogy kalapjába legyezőformában több fényképet tett, mintegy jelezni akarván, hogy az illetőket keresi. Ez magában véve elég ártatlan dolog. A véletlen azonban úgy akarta, hogy a fényképek egyikében a nézőtérrel egy orosz herceg saját magára ismerjen. Kezdetben ő is mulatott a dolgon, annál érthetlenebb tehát, hogy később éktelen hűvel tombolt és fölrohant a színpadra. Rátámadt a színésznőre s kérte az arczképet. Mielőtt azonban ez odaadhatta volna, a heves herceg lekapta a színésznő fejéről a kalapot, földhöz vágta s összetaposta. A közönség kitűnően mulatott a jeleneten (írja egyik párisi lap, anélkül, hogy megmondaná, mi módon láthattak a színpalak mög?) mely azzal végződött, hogy a rendőrbiztos beavatkozott. Haszna a dologból a színház igazgatójának van, a ki olyan szerencsében részesült, hogy színházára az ismételt oroszok egyik hercege vont a közönség figyelmét s ma Párisban ennél jobb ajánló levelet képzelné sem lehet.

* **Az oroszán ketrecében.** Chemnitzben, Ehlbeck állatseregletében rémes eset történt. Egy új ór a már idomított oroszánok közé tévedésből egy egészen vad oroszánt zárt. Mikor az állatszelídítő Thilemann Betty a ketrecbe lépett, hogy a vadakkal mutatványait megkezdje, az idomiatlan oroszán iszonyu bögés közt azonnal rátámadt, csipőjét és czombját teljesen összemarcangolta. Az első két öröknek a vadat csak nehezen sikerült vasdorongokkal elvinni eszméletlenül fekvő áldozatától, a kinek állapota életveszélyes.

* **Eltűnt.** Kovács Gergely bűd-szent-mihályi születésű, Debreczenben lakó napszámos lakásáról nyomtalanul eltűnt. — A rendőrség nyomozza.

* **Találtak** a Czegléd-utcán egy pénztárczát, melyben nagyobb összegű pénz van. Tulajdonosa átveheti a III. ker. kapitányságnál.

* **Közigazgatási bizottság.** Debreczen sz. kir. város közigazgatási bizottsága csütörtökön d. u. tartotta rendes havi ülését a városháza nagy tanácstermében Simonffy Imre polgármester elnöklete alatt. A polgármesteri jelentés főbb pontjai a következők: a rendőrség által mult hóban letartóztatott 122 egyén. A városból eltolonczoltatott 18. A főkapitányság 32 egyént látott el iparigazolványal. A katonai létszám volt: közhadseregnek 1118 ember, 534 ló, a honvédségnek 892 ember, 298 ló, összesen 2010 ember, 832 ló. — A lakosság által állami adó fejében befizettetett: mult évről 17828 frt 90¹/₂ kr., folyó évről 5071 frt 29 kr, késedelmi kamat 450 frt 61 kr. összesen 23350 frt 80¹/₂ kr. A községi biróság ügyforgalma következő volt: hátralék nincs, új panasz érkezett 339. — Végrehajtás elrendeltetett 32, foganatosított 29 esetben. — Poynár Dénes kir. ügyész jelentéséből kitűnik, hogy a debreczeni központi fogházban a a rabok összes létszáma volt január hó végével: 115 férfi, 26 nő. Ebből elíteltetett 94 férfi, 18 nő, vizsgálati fogságban van 12 férfi, 2 nő, felebbezés alatt pedig 9 férfi, 6 nő. —

A tisztí főorvos jelentése szerint Debreczen város közegészségi állapota az előző, december hóhoz viszonyítva kedvezőtlenebb volt, a mennyiben betegedések nagyobb számmal fordultak elő. A megbetegedések leginkább a légző szervek hurutos és lobos bántalmaiból és a kiskorúak között járványosan uralkodó kanyaróbból állottak. A kanyaró járvány kisebb kiterjedésben uralkodott, mint az előző hóban és a felmerült esetek kivétel nélkül kedvező lefolyással végződtek. (A születési és halálzási statisztikát már közöltük.) — **Házasságra lépett** a mult hóban helv. hitv. 61 pár, román. kath. 7 pár, izraelita 2 pár. — A közkórházban maradt január hóról 52 férfi és 56 nő. Orvosrendőrileg megvizsgáltattak a mult folyamán a piacra hozott különböző élelmiszereket, mely alkalommal 12 drb. sertés húst, borkás kór miatt lefogaltak és megsemmisítettek. **Beke Mihály** árvászéki elnök jelentése szerint mult év december végével gyámság alatt maradt 4013, gondnokság alatt 39. Ez év január végével pedig gyámság alatt maradt 4066, gondnokság alatt 39, segélyezett 1806 árva. (Tér- szükében késelt. Szerk.)

* **Hol vannak a legkövérebb emberek?** Az angol tudós társaság nem régebben egy bizottságot küldött ki azzal az utasítással, hogy mérések alapján a különböző európai nemzetek átlagos kövérségéről statisztikai adatokat állítson össze. A bizottság összegyűjtötte az adatokat s arra az eredményre jutott, hogy aránylag legpotrohosabb ember az angol munkás, mert ennél a derek átlagos kerülete 1.74 méter. Ha azonban nem ragaszkodunk egy bizonyos társadalmi osztályhoz, akkor az angol ember átlagos kerülete 1.70 méter. Ugyanannyi a norvégé. A dán, a hollandi és a magyar 1.67 méterre viszi. A svájci, az orosz és a belga 5 milliméterrel kevesebbre. A francziánál és a németnél átlag 1.66 méterre tehető a test kerülete, de megjegyzendő, hogy a különböző fajta németek között különbségek vannak. A pomerániai terjedelme például jelentékenyen különbözik a bajorettól. Legkisebb terjedelműek a spanyol és olasz potrohok, melyeknek átlagos kerülete 1.65 méter. Nagy kár, hogy az angol tudós társaság a debreczeni kofa-asszonyosságok terjedelmét is nem tanulmányozta!

* **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon jóbarátaink s jóismerőseink, kik felejthetetlen emlékü Sárka leányunk temetésén megjelentek, fogadják szívből jövő köszönetünket. Debr. 1891. febr. 7. Özv. Nagy Jánosné és családja.

* **Találtatott.** Hüvelyes utcán egy kulcs találtatott. Tulajdonosa átveheti lapunk szerkesztőségében.

* **Köszönet nyilvánítás.** Mindazon jó felebarátok, és a nagyszámu közönség, kartársaim s kartársnők és a debreczeni daleyilet tagjai, — kik felejthetetlen jó feleségemnek f. hó 7-én tartott végtisztesség-tételén megjelenésükkel fájdalommat enyhítették, fogadják ez uton leghálásabb köszönetemet. Hercege János ispotalyi leánytanító s énekvezér.

* **A debr. jótékony nőegylet** által jan. hó 17-én rendezett tombola-estély alkalmából felülfizetésekből, belépti- és tombolajegyek árából befolyt 788 frt 42 kr, kiadatott összesen 373 frt 72 kr, így a tiszta jövedelem 414 frt 70 kr. A felülfizetések összegéhez következő urhölgyek és urak voltak kegyesek járulni: Steinfeld Mihály 20 frt, Simonffy Samuel 10 frt, Dr. Varga Géza 5 frt, Fürst Ödön 3 frt 70 kr, Gebauer Károly 3 frt 50 kr. Benyáts Emilné, Göttl Nándorné, Hegyi Mihályné, Br. Jozsinczy Miklósné, N. N. 3—3 frt, Löfkovics Arthur 2 frt 10 kr, Bérassy Samuelné, Dr. Burger Péter, Feischl Károly, Simonffy Imréné, Tasler Imre, Weinberger Lajos 2—2 frt Katz Lajos 1.20 kr. Bechert Mano, Berger Vilmos, Egy valaki, Szabó Kálmán 1—1 frt, Benke N. Egy valaki, Theatársaság 50—50 kr, végre a légszesz gyár t. igazgatósága 9 frt 12 krral, együtt tehát 87 frt 12 krral. Itt kell, és pedig elismeréssel fel-említenem, miszerint a Magyar testvérek, zenekarokkal a jótékony célra való tekintetből díj nélkül voltak szivesek közreműködni. A midőn nyilvános számadásomat közéleti szerencsém van, hálás köszönetemet fejezem ki úgy a mélyen tisztelt felülfizetők, mint általában mindazok irányában, kik szives megjelenésükkel az estély fényét emelni s egyelőnk ügyét, az eredményezett szép anyagi siker által támogatni kegyesek voltak. György Elek, nőegyleti pénztárnok.

Színház.

— Febr. 7—8. —

Püspöki jutalomjátékául telt ház előtt adták szombaton a *Színházi képtelensége*-t, mely inkább *színházi sületlenségnek* volna nevezhető. Püspökinek a tehetségét és szorgalmát mi mindig méltányoltuk, ez azonban nem gátol meg bennünket abban, hogy meg ne rójuk azért, hogy jutalom-játékára ilyen férezművet választott, melyben semmi alkalma nem volt tehetségét bemutatni. Az előadásra vonatkozólag nincs mondani valónk, — egyes helyek megnevezették ugyan a közönséget, más oldalról viszont még több bosszankodást idéztek elő. E jutalom-játék még jobban megerősítette azon nézetünket, hogy a jutalomjátékokat egyszerű s mindenkorra el kell törölni!

Tegnap este szép számu közönség előtt adták — szokás szerint megesonkítva — *A strike-t*, Szigligeti és Balázs Sándor népszínművét. Az előadás vontatottan ment. A szereplők közül dicséretileg emeljük ki Püspököt, (István bácsi), Lásznét (Eszter), Balassát (Lajtos), Göthot (Gyula) s Komlósit Ilonkát (Angyalka).

* **Csillag Teréz**, a nemzeti színház kiváló tagja, közelebb vendég szerepelt fog színházunkban. Csütörtökön a *Csók*-ban lép föl, azután a *Bál után* cz. vígjátékban. A közönség bizonyára nagy érdeklődéssel várja e vendég szereplést.

* **Köszönetnyilvánítás.** Azon nemes lelkű urhölgyek, kik irántami rokonszenvűknél fogva buzdólkodásuk által debreczeni utolsó jutalomjátékomat oly kellemessé, részemről örökre felejthetlenné tették, fogadják legforróbb köszönetemet s sziveskedjenek becses emléküben megtartani. Mély tisztelettel:

Lászné Etlka.

* **A színházi műsor** következőleg van megállapítva: Febr. 9-én: *A becsület*. 10-én: *Hinkó, a hóhér-legény*. (Mátray J. jutalomjátéka.) 11-én: *Kisasszony feleségem*. 12-én: *Petőfi élete és halála*. (Csiki jutalomjátéka.)

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Holnap, kedden, febr. 10-én páratlan bérletben: Mátray József jutalomjátékául:

Hinkó, a hóhér legény.

Regényes dráma 5 felvonásban.

FARSANG.

Thea-estély.

(Febr. 8.)

Mikor a téli szél kegyetlenül rázza a zuzmarás fákat s a jégvirágok a virágfakasztó május paródiájaként kivirítanak az ablakon, milyen nagy boldogság akkor a meleg szobában adomázni a párolgó thea mellett, mely a vért forróbbá teszi s a képzeletnek szárnyakat növel. Soha jobban be nem bizonyosodott a theázás kellemessége, mint a debreczeni ág. evangélikus „*Füller-egylet*“ szombati thea-estélyén. A „Bika“ szálloda disztermében tenger sok asztal mellett Debreczennek előkelő közönsége theázott pompás jó kedvvel, hogy öröm volt még nézni is!

Az asztalok körül a debreczeni szép leányok gyönyörű koszorúja foglalatoskodott, ők szolgálták fel a párolgó theát, hogy is ne esett volna jól mindenkinek? A fiatalság arca ragyogott a jókedvtől, persze mikor a theát azok a kedves mosolygások tették még édebbé, kívánatosabbá — ez okozta, hogy az ember szeretete volna a Luther mondását így módosítani:

Ki theát, dalt és leányt nem szeret:
Mégérdemli a boldand nevet

De bizony ott senki meg nem érdemelte ezt a nevet, mert a fiatalság soha jobban ki nem tett magáért, mint akkor. Még az öregek is neki melegedtek, igaz, hogy nem úgy, de így is elég szép volt tőlük — adomáztak, kacagtak, erővel tul akartak tenni a fiatalságon.

Egy kedélyes öreg ur ugyancsak belemegedett a theázásba, s mialatt tenyerével legyezgette magát, odafordult a feleségéhez —

— Jaj, de melegem van.

A felesége mosolyogva nézett az urára s menten megnyugtatta:

— *Csak a theától, kedves öregem, csak a theától.*

Az arany fiatalság úgy el tudott kaczagni ezen a „csak-on“ — könnyű nekik, mert mindig összetévesztik az „a“ betűt az „ó“-val. De ez a kis sajtóhiba meghocsátható, ugy-e?

A theázás után tánczra perdültek s szaporán járták a *Magyari fúk* szépen zengő szaraz fájának szívet derítő hangja mellett kivilágos-kiviradtig.

Az estélyen következő hölgyek vettek részt: Handtel Vilmosné *elnök*, Materny Lajosné, Konrád Jánosné, Paraszkay Gyuláné, Jánosy Józsefné, Zátorszky Istvánné, Dálnokyné Höflinger Mariska, Ganofszy Lajosné, Raics Lajosné, Ormós Gáborné, Rott Jánosné, Kronauer Gyuláné, Zimmermann Gyuláné, Meditrovics Pálné, Forgács Károlyné, Trnka Gottliebne, Némethy Lajosné, Krampera Jánosné, Tökés Gáborné (H.-Szoboszló), özv. Hoffmann Józsefné, Krisztiani Alajosné, Bakos Antalné, Szabó Mihályné, dr. Baczonyi Lajosné, Nászay Józsefné, Pongrácz Gézáne, Kubacska Istvánné, Holczhammer Istvánné, Lamprecht Frigyesné, Tamássy Béláné, Starcz Jánosné, Kovácsai Józsefné, Lichtenstein Józsefné, Killer Edéné, Fábán Lajos Mórné, Jablonczay Kálmánné, Györfly Aladárné, Rickl Józsefné, Sugár Gyuláné, Fischer Jánosné, Donogán Józsefné, Dömök Béláné, Irsai Miklósné, Wenger Lajosné, Kállay Istvánné, Károlyi Antalné, Váradi Jánosné, Veszter Istvánné, — továbbá: Krisztiani Etelka, Medgyessy Piroska, Lux Edit, Károlyi Anna, Holvay Helén, Szőke Jolán (Érsemjén), Keszei Rózsika, Londez Emma, Glaszgauer Elza, Führer Irén, Sinka Irma, Katona Róza, Makó Juliska, Lamprecht Juliska, Starcz Erzsike, Bosznai Emma, Kégli Ida, Kádár Mariska, Czernowszky Irma, Kállay Mariska, Konrád Teréz, Némethy Irén, Hoffmann Margit,

Szathmáry nővérek, Balog Juliska, Czabán Erzsike, Baczoni Jolán, Führ Anna, Peleskey Emma, Sass Jolán, Dömsödi Sarolta, Mogyoróssy Erzsike, Nászai Irén, Borsos Kata, Kubai Józika, Schmidt Miczi, Beér Margit, Otrokoci nővérek, Rab Jolán, Otrokoci Végh Emma és Vilma, Rott Irén, Gaszner Ida, Jablonczay Irén, Nagy Irma, Király nővérek, Gaszner Ida, Kégli nővérek, Tóth Irén, Erdöss Matild, Fehér Mariska, Makó Juliska, Dudinszky Emma, Harsányi Gizella, Bauer Mácsika, Gerwald Emma, Jánosy Ida, Döre Ilona, Darabant Olga, Nemes Ilona, Tarbai Mariska, Rohács Ida, Veress Juliska, Kerekes Matild kisasszonyok.

Az estélyen megjelentek: gróf *Degenfeld* József főispán, a közös hadsereg- és a honvédség számos tisztje s többen a debreczeni notabilitások közül.

Az első négyest 102 pár tánczolta. (—sz.)

CSARNOK.

A becsületes tolvaj.

— Orosz elbeszélés. —

Irtá: *Dosztojevszky T.* Fordította: *Publik Ernő.*

(Folyt.)

Három napig meg sem kukkant. — Egyszer csak látom, hogy ő sir, — de még hogy — akár a zápor, mintha nem is érezte volna, hogy ömlenek könnyei.

Uram! mikor én ezt a nagy embert szomoruan sirva láttam, alig tudtam magamat visszatartani, hogy vele ne sirjak.

— Mi lelt kedves Emelej? — kértem. — A megszólításra összeresztet. Ama idő óta most szoltam hozzá először.

— Az Isten áldjon meg Emelej, miért ülsz olyan szomoruan?

— Szeretnék valami dologhoz fogni Asztalfij Ivanovics.

— Miféle dologhoz Emeljanuskám?

— Felkértem ugyan már Fodoszej Iwanovicsot, mert nem illik, hogy önt tovább is terheljem. — Mihelyt akármiféle szolgálatba jutok, ön lesz az első, a kinek megfizetek a jóságáért.

— Hallgass, Emelej, hallgas. — Ami történt — elmult, — oda se neki! Szóra sem érdemes!

— Tán most is azt hiszi még Asztalfij Iwanovics... bocssáson hisz nekem... kérem... — Hát ki kergetett el, mondd? Én? Én nem kergettek el...

— Na csak nem illik, hogy én itt előkődjem az ön nyakán, — én megyek innen. — Aztán meg, nem is olyan már ön irányomban, mint azelőtt... tudom én azt nagyon jól, — mondá és újra megeredtek könnyei.

— Micsoda beszéd az! Te el fogsz veszni Emelejem, mint egy gyámoltalan gyermek, ha elhagylak.

— Ezután ha elmegy hazulról, — szinte látom, hogy fogja becsukni előlem a ládáját és az olyan rosszul esik nekem, hogy én olyan ember vagyok, a ki előtt még egy ládat sem lehet nyitva hagyni... Soh'se marasztaljon engem többé Asztalfij, — én távozom... bocssássa meg nekem mindazt, amit valaha ön ellen vétettem.

— Képzelve csak uram, Emelej csakugyan elment. Vártam egy napig, hogy majd haza jön, de bizony nem jött. — Más nap sem. — Harmad nap sem. — Nem esett nekem jól, uram, se az étel, se az ital, se az alvás, se semmi. Ez az ember egészen kihozott a sodromból. — Negyed napon neki indultam a városnak s minden lebujban kerestem, — hiába. — Emeljanuska elveszett. — Tele itta magát s most egy berena mellett fekszik félhalva.

Másnap újra keresésére indultam, de minden siker nélkül. — És ime — ötöd napon — éppen ünnepnap volt. Gyertyagyújtás előtt egyszerre csak nyiszorogni kezd az ajtó s Emelej besomfordál elsóványodva, elkékülve, borzasan, piszkosan, mintha egy szemét-dombon aludt volna; egyenesen a ládámra ült, lehuzta a kabátot s rám sandított.

Én egészen megörültem a látásán — habár ha én az ő helyzetében lettem volna Isten engem úgy segéljen nem tettem volna be a lábamat többé ide ebben az életben, hanem inkább az utcán dögöltem volna meg, mint valami kutya!

De Emelej visszajött.

Nagyon természetes, hogy ily esetben az ember részvételt viseltetik az ily szerencsétlen ember-társa iránt; én kedveskedtem neki, jártam a kedvébe és vigasztaltam.

— Emeljanuska — mondám — örvendek, hogy visszajöttél. — Ha egy kissé még késlekedel, újra a keresésére indultam volna. Ettől-e ma valamit?

— Ettem Asztalfij Ivanovics.

— Csakugyan ettél már? Van itt egy kis tegnapi maradt huslé-leves, gyürkőzz csak neki izibe, ne gondold, nem bójti főzet. — Aztán van még friss zöldhagyma és kenyér is. — Helyre fog hozni, csak fogjál hozzá.

Emelej úgy elkezdett falni, mintha legalább is egy hétig semmit sem evett volna. — Tehát az éhség volt, — ami ismét visszahozta. — Ugy fájt nekem ezt az embert nézni.

Aztán leszaladtam a pálinka-mérésbe egy kis italért — könnyebb lesz legalább befejezni így a veszekedést.

(Vége köv.)

Közgazdaság.

A magyar buza javítása. A földmívelési miniszterium kebelében huzamos idő óta beható tanácskozások folynak a magyar buzaszem-minőség emelésének, illetoleg a magyar első osztályu buza lehetőleg kiterjedt, fokozottabb termelésének feleltes fontos kérdéséről. Kétségtelen tény, hogy a világ legjobb buzája Magyarország egy részében, és pedig a Tisza vidékén termeltetik. Minthogy számos kísérlet bebizonyította, hogy hasonló minőségű buza Magyarország sok más részén is eredményesen termelhető, ha megfelelő gondos belterjes gazdálkodás üzetik — habár a magot néhány év multával a lassankint való elfajulás következtében ismét meg kell ujtani, — a földmívelési miniszterium buzatermelésünk és ezzel együtt örleményeink értéknek emelése czéljából ez irányban az országban kiterjedt agitációt akar kezdeményezni. Minthogy az idevágó első feltétel az, hogy teljesen megfelelő vetőmag legyen és pedig kellő mennyiségben, a miniszterium fel fogja szolítani a mezőgazdasági egyesületeket, hassanak oda, hogy kiválóan megbízható gazdák a legjobb buzatermő-vidéken különösen buza-vetőmag-termesztéssel foglalkozzanak, a mennyiben a buzát jobban meghagyják érni, mint ez különben a piaci buzánál szokás, s azt azután gondosan megtisztítsák és az ország buzatermelő gazdáinak, ha a piacznál magasabb áron is, rendelkezésükre bocssassák. A gazdasági egyesületek tartssák előjegyzésében e beszerzési forrásokat és bíráják rá a többi gazdákat, hogy a vetéshez ilyen magot használjanak. Ezenkívül szolítsák fel a gazdákat, hogy azt a buzát, melyet saját termésükből vetőmagnak szántak, jobban hagyják megérni. Másodsorban a miniszterium fel fogja a gazdákat szolítani, hogy a trágyázásra nagyobb gondot fordítsanak s különösen műtrágyával nagyobb kísérleteket tegyenek, mert az ezzel járó költségek mindig sokszorosan megtérülnek. Biztosra vehető, hogy Magyarország a buzatermesztésére vonatkozó tanácsok megszívlelése mellett, helyét a világpiacson, mint a legelső fajú buza termelő helye, még szilárdabban meg fogja tartani és buzatermelésünk belső értéke s ezzel arányban buzakivitelünk is évről évre jelentékenyen emelkedni fog.

Budapesti gabnaárak. Febr. 6. Hivatalos jegyzések. Buza tavaszra 8.13 pénz 8.14 áru, őszre 7.76 7.78 áru. — Tengeri (új) 1891. máj.—jun. 6.24 pénz, 6.26 áru, jul.—aug.—.— pénz.—.— áru, aug.—szept.—.— pénz.—.— áru. Zab tavaszra 6.96 pénz, 6.98 áru őszre 6.15 pénz, 6.17 áru. Káposzta-repeze aug.—szept. 13.35 pénz, 13.40 áru.

Kőbányai sertsőszület.

A sertsőkereskedelmi csarnok jelentése.

— febr. 8.

a) Hizott sertső árak: I. Magyar első rendű: 1. Öreg nehéz (páronként 400 klgon felüli sulyban) 43.1/2—44.1/2. 2. Öreg közép (páronként 300—400 klg. sulyban) ———. 3. Fialtal nehéz (páronként 320. klgon felüli sulyban) 46.—46.1/2. 4. Fialtal közép (páronként 251—320 klg. sulyban) 45.—46.— 5. Fialtal könnyű (páronként 250 klgmíg terjedő sulyban) 44.50 45.— II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) ———. 7. Közép (páronként 220—210 klg. sulyban) 43.—44.1/2. 8. Könnyű (páronként 220 klgmíg terjedő sulyban) 43.—43.1/2. III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260 klgon felüli sulyban) 43.—44.— 10. Közép (páronként 220—260 klg. sulyban) 43.—43.1/2. 11. Könnyű (páronként 220 klgmíg terjedő sulyban) 42.—42.50 Sertső létszám: 1891. jan. 29. napján volt készlet 83.362 darab. A hizott sertső üzletirányzata: Az üzlet változatlan. Nevelni való sertső malacz (4—1 hónapos korban) — Felhajtás —

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő és **Dr. Bakonyi Samu** főkunatárs.**Kiadó lakások.**

A nap-utca 2500 szám alatt levő ház, május 1-től több évre **kiadó**, esetleg kedvező feltételek mellett **eladó**. Értekezhetni felőle Czegléd-utca 48. sz. alatt a tulajdonossal.

MÉRNÖKI MŰSZER,

központi ipartársulati, debreczeni helyi vasuti részvény, — néhai Hegedűs Pál mérnöki hagyatékából, — **eladó**. Értekezhetni irántuk Veszprémy István tömeggondnoknál H.-Hadházon, vagy Szinay Gyula ügyvédnél Helyben Kis-Csapó-utca 383. sz. a.

Rickl József Zelmos

DEBRECZENBEN,

Ajánl

„ASTRALINE“

nevű legjobb **salon petroleumot**, mely nem robban még 70° C. mellett sem. Igen alkalmas minden szoba világításra, mert nem füstöl és nem terjeszt semmi szagot továbbá **igen olcsó árak mellett**

király-petroleumot**Angol fehér, Ananás, Jamaicai, Cuba, Brazília****RUMOKAT,****CARAVÁN CSALÁDI THEAT**

és

thea süteményeket

Különös figyelmébe ajánlva a mélyen tisztelt közönségnek a mai kornak megfelelő orvosilag rendelt

Franczia cognacot

ugy belföldi leghiresebb világosít, a melyek nagy raktáron vannak.

Gróf Schönborn Ervin**ásványforrásai:****Szolyvai** Hatathós nátrontartalmú savanyuviz.**Luhi Erzsébet** Gyógyviz gyomor-, hólyag- és hurutbántalmak ellen.**Pannonia** Hazánk legkitünőbb savanyuvize.

Egyedüli szétküldés

MATTONI és WILLE

smerb királyi udvari szállítók

B U D A P E S T E N.**KILLER EDE**

butorraktára Debreczenben, főpiacz.

Ajánlja a legnagyobb választékkal berendezett

BUTOR RAKTÁRÁT

legujabb rajzokkal, szövetmintákkal, s nagyobb megrendeléseknél 150 centiméteres mintákkal is készséggel szolgálók.

Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

Teljes tisztelettel

Killer Ede.**Ideg-betegek!**

Napjainkban a legelterjedtebb szenvedések közzé tartozik az idegbetegség.

Az orvosi tudomány ma még nincs azon stádiumban, hogy az oly soknemű idegbetegségeknél, bármily gyógymód által is alapjában sikeresen működhetnek.

Ezen körülményből kifolyólag önkénynt kezd magának tért hódítani a gyógyászat terén a **Roman Weismann-féle röpirat**, mely egészen új módon s irányban segít az idegbetegeken.

A hatás oly szenzátiós és csodálatra-méltó, hogy nemcsak az orvosi közlöny és az orvosi celebritások nagy része által lett elfogadva, de a genfi higiéniai kiállításon **Dr. Priese** tanár, belgiumi kormány felügyelő, **Dr. Utudjain**, császári palota orvos Konstantinápolyban, **Dr. von Hammel Roos** az élelmi szerek vizsgálóbizottságának az igazgatója, **M. Gille**, tanár és a belgiumi királyi akademia aligazgatója és az orvosi bizottság tagja, **Van de Hiver** a chemiai laboratorium igazgatója és az orvosi bizottság tagjából álló tudós férfiak által a legjobbnak elismerve és ezüst érdemmel kitüntetve lett.

Ezek után látható, hogy mily szerepet játszik az ideg-betegek gyógyításánál és minő fontos nélkülözhetetlen az ebben szenvedők számára a körülbelől 21 kiadásban megjelent röpirat. Kapható ingyen Debreczenben: **Rotschnek V. Emil** gyógyszerárában.

UJONAN FELSZERELT GONDY és EGEY FÉNYIRDÁJA.

(Csupán Teleky-utca 6-ik szám alatt.)

Van szerencsénk a n. é. közönséget értesíteni, hogy az **egész monarchiában legnagyobbnak** ösmert és páratlan szerkezetű **uj üveg fedéllel ellátott** műtermünket minden e szakmánkba vágó kellékekkel ujonnan felszereltük. Nevezetesen:

I. Français Antiplanet objectiv, egy méter átméretű Camera-val. Életnagyságu fényképek közvetlen felvételére
II. Egy kisebb objectiv pillanatnyi záróval. Felvételi időtartama: 200-ad másodperc. Gyermekek, állatok s mozgó tárgyak biztos felvételére.

III. Különböző díszletek:

1) 8 darab háttér a híres velencei festő **Moro** által festve: Salon, díszterem, templom belseje, téli táj, parkos, sziklás, tavas s sás tájak, és a hátterekhez kellő előtérrel.

2) balusterek, oszlopok, lépcsőzetek, zsámolyok, emelvények, hinták, csónak.

IV. Staffage-ok:

1. A legkülönböző gyermekjátékok, zenélő órák a gyermeki kedélyek felelevenítésére.

2. Állatok: kutyák, galambok, tyukok.

3. Dísz és közönséges korsók, ékszerartók és vázák.

V. Dísznövények, fűves és gyepes ponyvák, selyemterítők, függönyök.

VI. Virágok: cserepes, kézi, és menyasszonyi bouquet-ok, guirland-ok, pálmák, Makart-boquet-ok.

VII. Új mellékterem, melyben a felvett kész fénykép kifestéséhez szükséges színvázlat közvetlen a természet után — egy negyed órai ülés alatt — elkészítetik.

VIII. Így műtermünk minden kigondolható eszközökkel és staffageokkal végleg el lévén látva, képesek vagyunk: Minden tetszés szerinti rajz vagy festmény után úgy egyes, mint több személyből álló — egész 60 személyig — festői csoportozatot a leghivebben utánozva magában a műteremben (nem udvaron) előállítani. Kéretik tehát a t. hölgyközönség a divatlapokban vagy más képes lapban megfelelő egyéniségükhöz mért tetszetős pose-okat magukkal elhozni, legalább izlése és kívánsága felől tájékozást nyujt. Fényképeket nem kérünk. — Célünk épen nem chablonszerű fényképeket, de festői rajzokat fényképezve visszaadni modelleinkben.

25 éven át a szenvedély legbensőbb érzetével folytatott üzletünk hű pártolását azzal véljük a t. közönségnek leghálásabban viszonzni, hogy az *árakat* szem előtt tartva mindig a legfinomabb kivitelű, a *legolcsóbbra* szabtuk.

☛ Kirakatainkban és műtermünkben csak saját terményeink vannak kiállítva. ☛

Kiváló tisztelettel:

GONDY és EGEY.

HIRDETÉSEK

a „DEBRECZEN“ részére **jutányos áron**
fölvétetnek a kiadóhivatalban.

A hirdetések vagy Szinay Gyulához (csapó-utca, 383. sz.), vagy egyenesen a kiadóhivatalba [nagy-uj-utca, 1702. sz.] küldendők